

(поводом текста: „Криптоаналитичари, НСПМ и пројекат Јеремић“)

Без обзира на професију, уколико човек не жели да силује свест и савест и обичну људску памет, мора једноставно проговорити, покушати да нешто осмисли, да о нечему промисли и да све то домисли. Такође, у овим временима када су се све ријеке света преврнуле, када је испливао муљ и шљам, када светом (осим часних изнимака) владају проблематични владари, жалосног интелектуалног и здравственог стања (нема више личности на челу држава), сви смо постали инструмент. Зато мекше, НСПМ, мекше. Макар мекше према нама који се, не шптедећи себе, здравље, породице, пријатеље, каријеру у позитивном смислу те речи, ангажујемо, да не кажемо боримо, без црне банке, волонтерски, за спас земље Србије. С обзиром на то какво је сада стање на и око Космета, да је Космет фантомска држава, наркодилерска, терористичка, антисрпска, држава која је унесрећила и сами шиптарски народ (у једној бившој Источноевропској земљи, двојица мојих пријатељ Шиптара су ми, прошлог лета причали и плакали, да су им западни зликовци, разбили патријархални начин живота, породицу, школство, а о понашању страних плаћеника – војника према живљу, поготово женском, да се и не говори), нико није невин, а понајмање српска и представника националних мањина, владајућа „елита“.

Господин Јеремић је само један мали пион у тој „елити“, пуки извршилац лошег газде или газда. Нико, ко је близу памети, за тога човјека не може рећи да је издајник, доказао је чак да је патриота, за разлику од других (посебно Натоваца), али је несвесно постао актер тајних политичких операција, дакле извршилац. На његову и нашу несрећу, он је залутао у политику, посебно у дипломатију (Андрић, након што је набројао које особине мора да има дипломата, каже: „Та служба има своје сјајне стране којима привлачи и вара људе. Погрешка у избору звања, плаћа се у свим службама, али нигде тако скупо и тешко као у дипломатији. Ко се у њој није снашао, она му трује душу, и ствара несрећнике нарочите врсте. Та необична, привлачна и тешка струка од многих је створила настране људе, мизантропе и кандидате за самоубице...“).

Дипломатија је одавно, а поготово од петог октобра 2000.године, са тројицом министара на челу, нанијела Србији несагледиве последице, односно Срби немају своју дипломатију још од 1945. И г. Јеремић, кад год се огласио скоро увек је правио потпуне или половичне неопростиве грешке. Премлад је за те послове, а године доносе мудрост, нема историјску свест, нема образовање из друштвених наука, итд. Која је то сила која га је терала да се често изува пре реке. Шта му је трербала недавна, примера ради, тирада, боље речено славпојка о 27 марту 1941. године. Код иоле бољег познаваоца шта је био 27. март за српски народ, произвела је смех и горчину. Мала деца знају да је 27. март Черчилова уваљарка и ујдурма, која је изазвала погром Срба, а Броз је са комунистима постао Черчилов миљеник, Черчил: „Ми смо улазак Југославије у рат платили милионима фунти, па не дугујемо Србима ништа“. Каква иронија, и петооктобарска анархо и антисрпака револуција је плаћена милионима долара, како рече наш пријатељ Монтгомери, након које су Досовци дошли на власт, међу којима и Јеремић.

Није фигура, већ истина, Пећка патријаршија, Дечани, Грачаница и др. светиње су имена главних градова српске историје, то су престони градови српске историјске укоријењености, ту су књиге писане под звонцима, ту је величанствена српска Јефимија, српски универзитети. Нико није имао право да се тако сурово поигра и да све то отме једном напаћеном историјском народу, једној сувереној земљи. Ко није у стању да о тој отимачини проговори истином, анда је поштеније да ћути.

Мој одговор на текст НСПМ, који је пун увреда, злобе, мржње, потцењивања, препотентности, осионости, умишљености, помало вулгарног и недоличног речника, ружних синтагми и речи, је текст „Довиђења вољена земљо“. У том тексту цитирао сам двојицу увређених списатеља и уверен сам да је био изазов да напишу памфлет, од кога ће се неко кад тад стидети. Не шетам са политичарима, нисам „аналитичар“, већ чињеничар, нисам „крипто аналитичар“, понајмање „површан и необразован“, јесам националиста, али нисам „трибални“, нисам „трибални заверолог“, нисам клеветник, или како би рекли велики аналитичари НСПМ „дифамолог“, нисам „кафански конспиролог“, јер не идем по кафанама, нисам „патогена бактерија“, јутрос сам био на анализи крви.

Да ли би требало да се макар мало застидите, господо доценти, професори, аналитичари, колумнисти, главни уредници, и које све титуле немате. На другој страни, просто вам се дивим како измислите све ове наведене и не наведене синтагме и речи. Култура, морал, васпитање ми не дозвољава да вас назовем разним високо-парним латинским и др. речима и синтагмама, сличним онима које врве у вашем тексту. Ви сте толико огрезли у заштити Јеремића да сте чак објавили мој иронични и саркастични осврт: „Ово је један високонаучни текст. Јеремић је проверени патриота и сви који га нападају су плаћеници Империје зла“. Мислио сам да га нећете објавити, односно да ће

Како досегнути истину

Пише: Божо Бјелак

понедељак, 04 април 2011 14:07

те схватити да сам криптоманисао. Удавио сам се од смеха. Нисте ви безопасни, ви чак на крају текста, памфлета, пријетите: „Мада нам, у случају потребе, неће бити тешко да се и тиме мало детаљније и конкретније позабавимо“, мислећи на наше криптоприче. Биће ми посебно задовољство да се директно осврнете на мој текст „Довиђења вољена земљо“.